

Z Lutczy

Gazeta Parafialna

Nr 340

LUTY

2026

Ofiarowanie Pańskie - Matki Boskiej Gromnicznej

Ofiarowanie Pańskie – 2 lutego to jedno z ważniejszych świąt w tradycji chrześcijańskiej, bogate w historię i symbolikę.

Historia święta Ofiarowania Pańskiego

Święto nawiązuje do wydarzenia opisanego w Ewangelii św. Łukasza (Łk 2,22–40). Zgodnie z Prawem Mojżeszowym, **czterdzieści dni po narodzeniu dziecka** rodzice mieli obowiązek:

1. **ofiarować pierworodnego syna Bogu,**
2. **dokonać obrzędu oczyszczenia matki.**

Maryja i Józef przynoszą więc małego Jezusa do Świątyni Jerozolimskiej. Tam spotykają **Symeona**, starca, który rozpoznaje w Jezusie obiecane Mesjasza i wypowiada słowa znane dziś jako **kantyk „Nunc dimittis”** („Teraz, o Panie, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju...”). Obecna jest także **prorokini Anna**, która potwierdza mesjańską misję Dziecka.

Święto to było obchodzone już w IV wieku na Wschodzie, a później rozpowszechniło się w Kościele zachodnim. W Polsce znane jest również jako **Matki Bożej Gromnicznej**.

Znaczenie teologiczne i symboliczne

1. Jezus ofiarowany Ojcu

Ofiarowanie zapowiada **przyszłą ofiarę Chrystusa na krzyżu**. To moment, w którym Jezus zostaje publicznie oddany Bogu jako Ten, który przyniesie zbawienie.

2. Światło dla świata

Symeon nazywa Jezusa „**światłem na oświecenie pogan**”. Stąd zwyczaj **święcenia świec (gromnic)** – symbolu Chrystusa jako światła, które rozprasza mrok grzechu i śmierci.

3. Posłuszeństwo i pokora Maryi

Choć Maryja nie potrzebowała oczyszczenia, **pokornie poddaje się Prawu**, dając przykład wiary, zaufania i posłuszeństwa Bogu.

4. Spotkanie Starego i Nowego Przymierza

Symeon i Anna reprezentują Stary Testament, Jezus – Nowy. To **moment przejścia, wypełnienia obietnic Boga**.

Tradycja ludowa w Polsce

- święcenie gromnic i modlitwa o ochronę przed nieszczęściami,
- gromnica zapalana przy konających jako znak nadziei i światła na drogę do życia wiecznego,
- dzień ten tradycyjnie kończy okres śpiewania kołęd.

Światowy Dzień Chorego 2026

Światowy Dzień Chorego ma swoje korzenie w inicjatywie Kościoła katolickiego i jest obchodzony 11 lutego każdego roku.

Został ustanowiony **13 maja 1992 r. przez papieża Jana Pawła II**. Papież ogłosił go w specjalnym liście, podkreślając potrzebę zwrócenia uwagi całego świata na sytuację ludzi chorych, cierpiących i niepełnosprawnych, a także na rolę tych, którzy się nimi opiekują – lekarzy, pielęgniarek, wolontariuszy i rodzin.

Data **11 lutego** nie jest przypadkowa. Nawiązuje ona do wspomnienia **Najświętszej Maryi Panny z Lourdes**, miejsca szczególnie związanego z modlitwą o uzdrowienie i nadzieję dla chorych. Lourdes od XIX wieku jest jednym z najważniejszych sanktuariów maryjnych na świecie, do którego pielgrzymują osoby cierpiące fizycznie i duchowo.

Celem Światowego Dnia Chorego jest:

- uwrażliwienie społeczeństwa na potrzeby ludzi chorych,
- przypomnienie o godności każdego człowieka, niezależnie od stanu zdrowia,
- okazanie solidarności i wsparcia osobom cierpiącym,
- docenienie pracy służby zdrowia i opiekunów.

Dzień ten jest obchodzony na całym świecie poprzez **modlitwy, spotkania, konferencje**, akcje charytatywne oraz inicjatywy edukacyjne. Co kilka lat centralne obchody odbywają się w innym kraju, a papież kieruje specjalne orędzie poświęcone problemom zdrowia i opieki nad chorymi. „*Bycie jedno w Jednym oznacza, że czujemy się prawdziwie członkami ciała, w którym zgodnie z naszym powołaniem niesiemy współczucie Pana wobec cierpienia wszystkich ludzi. Co więcej, wzruszający nas ból, nie jest bólem obcym, lecz jest cierpieniem części naszego własnego ciała, o które nasza Głowa poleca nam troszczyć się dla dobra wszystkich*” **napisał Leon XIV.**

Historia Wielkiego Postu

Wielki Post to okres przygotowania do **Świąt Wielkanocnych**, który w Kościele chrześcijańskim trwa **40 dni** (od Środy Popielcowej do Wielkiej Soboty, z pominięciem niedziel).

Jego początki sięgają **pierwszych wieków chrześcijaństwa**. Już w II–III wieku chrześcijanie praktykowali post przed Wielkanocą, choć początkowo trwał on tylko kilka dni. Z czasem Kościół ujednolicił tę praktykę, nawiązując do:

- **40 dni postu Jezusa na pustyni,**

- **40 lat wędrówki Izraelitów przez pustynię,**
- **40 dni postu Mojżesza i proroka Eliasza.**

Od IV wieku Wielki Post zaczął funkcjonować w formie zbliżonej do tej, którą znamy dziś. W średniowieczu post był bardzo surowy — zakazywano spożywania mięsa, nabiału, a nawet jedzenia więcej niż jednego posiłku dziennie.

Znaczenie Wielkiego Postu

Wielki Post ma **charakter duchowy i przygotowawczy**. Jego celem jest:

- **nawrócenie i refleksja nad własnym życiem,**
- **przygotowanie serca na Zmartwychwstanie Chrystusa,**
- **pogłębienie relacji z Bogiem.**

Nabożeństwa wielkopostne - 2026 roku

Droga Krzyżowa w każdy piątek o godz. 16.30 i 19.00.

Gorzkie Żale w niedzielę o godz. 14.30 - bezpośrednio po nabożeństwie Msza Św.

Serdecznie zapraszamy szczególnie dzieci komunijne i kandydatów do Bierzmowania.

Za udział w nabożeństwie Gorzkich Żali w Wielkim Poście i odprawienie Drogi Krzyżowej można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

SPRZĄTANIE KOŚCIOŁA

KOŚCIÓŁ ZABYTKOWY:

I SOBOTA: 381 i 424

II SOBOTA: 407 i 418

III SOBOTA: 417a i 416

IV SOBOTA: 415 i 414

Pismo parafialne wydawane przy parafii Wniebowzięcia NMP i św. Józefa w Lutczy

Do użytku wewnętrznego